

Archeologische Rapporten Oudenburg - 13

Waarderend archeologisch onderzoek te Roksem, site Nieuwstraat (7 november 2011)

W. Dhaeze & J. Degryse

Ruben Willaert
restauratie & archeologie

GRYSON BUILDING CY
b.v.b.a. Elisabethlaan 21 Torhout

Oudenburg, 2011

Colofon

Archeologisch Rapport Oudenburg 13

Waarderend archeologisch onderzoek te Roksem, site Nieuwstraat (7 november 2011)

Foto voorblad:	Zicht op het onderzoeksgebied. Opname vanuit het zuidoosten.
Terreinwerk:	Wouter Dhaeze & Janiek Degryse
Metaaldetectie:	Danny Vanseveren
Materiaaldeterminatie:	Wouter Dhaeze & Janiek Degryse
Rapportage:	Wouter Dhaeze & Janiek Degryse
Tekeningen en grafische verwerking:	Wouter Dhaeze
Beeldmateriaal:	Wouter Dhaeze

Inhoudsopgave

Administratieve fiche.....	4
1. Inleiding.....	5
2. Beschrijving onderzoeksgebied.....	5
2.1. Algemeen.....	5
2.2. Geomorfologie en bodemgesteldheid.....	8
3. Archeologische voorkennis.....	10
4. Methode van onderzoek en opgravingsstrategie.....	11
5. Beschrijving van de archeologische sporen (fig. 8).....	13
6. Synthese.....	14
7. Aanbevelingen.....	15
8. Literatuur.....	15
Bijlagen.....	16
Bijlage 1: sporenlijst.....	16
Bijlage 2: vondstenlijst.....	16

Administratieve fiche

Administratieve gegevens	
Locatie	West-Vlaanderen, Oudenburg, Roksem, Nieuwstraat
Naam site	Roksem-Nieuwstraat
Ligging	hoek Nieuwstraat met Groeningestraat
Lambert-coördinaten	NW-hoek projectgebied: x: 54763, y: 208608 ZW-hoek projectgebied: x: 54772, y: 208576 NO-hoek projectgebied: x: 54815, y: 208621 ZO-hoek projectgebied: x: 54824, y: 208591
Kadastrale gegevens	Oudenburg, 3de afdeling, sectie A, percelen: 247S2
Projectcode	RO-NI-11-1
Opdrachtgever	Gryson Building Company bvba
Uitvoerder	Stad Oudenburg & Ruben Willaert bvba
Projectverantwoordelijke (vergunninghouder)	Wouter Dhaeze
Metaaldetectie	Danny Vanseveren
Nr. opgravingsvergunning	2011/362
Nr. vergunning metaaldetectie	2011/362 (2)
Bewaarplaats archief, vondsten en stalen	RAM, Abtsgebouw, Marktstraat 25, 8460 Oudenburg
Grootte projectgebied	1825m ²
Grootte onderzoeksgebied	279m ²
Uitvoeringstermijn veldwerk	07/11/2011
Omschrijving onderzoeksopdracht	
Type onderzoek	Waarderend archeologisch onderzoek
Onderzoeksmethode	Proefsleuven
Bijzondere voorwaarden	-
Archeologische verwachtingen	Romeinse crematiegraven; laat-/postmiddeleeuwse grachten
Wetenschappelijke vraagstelling	Bepalen omvang Romeins civiel grafveld
Doel opdrachtgever	Verkaveling
Randvoorwaarden	-
Raadpleging specialisten	
Staalname	-
Conservatie	-
Wetenschappelijk advies	Yann Hollevoet, Suzy De Cock

1. Inleiding

Dit rapport is de schriftelijke neerslag van het proefsleuvenonderzoek uitgevoerd in de toekomstige verkaveling op de westelijke hoek van de Nieuwstraat (deelgemeente Roksem) met de Groeningestraat (deekgrondgebied Oudenburg). In deze door bouwonderneming Gryson Building Company te verkavelen zone plant men zes aaneengesloten woonhuizen (fig. 3).

De geplande verkaveling werd door Kurt Van Craeynest, stedenbouwkundig ambtenaar van de stad Oudenburg, kenbaar gemaakt aan Wouter Dhaeze, gemeente-archeoloog van de stad Oudenburg. Door de aard van het terrein (kleine verkaveling met minder dan 10 percelen/loten) moest er geen advies worden gevraagd aan de bevoegde ambtenaar van het Agentschap Onroerend Erfgoed (Sam Dedecker; beheersarcheoloog voor de provincie West-Vlaanderen). Aangezien het projectgebied zich in de onmiddellijke omgeving van het Romeinse civiele grafveld bevindt, adviseerde Wouter Dhaeze om hier waarderend onderzoek in de vorm van proefsleuven te laten plaatsvinden. Na onderling overleg met Johnny Gryson (zaakvoerder Gryson Building Company) verklaarde deze zich akkoord om dit vooronderzoek door de stad Oudenburg te laten uitvoeren en de financiering ervan op zich te nemen.

Het onderzoek op het terrein vond plaats op maandag 7 november 2011. Aan het veldwerk namen Wouter Dhaeze en Janiek Degryse, archeologe van Ruben Willaert bvba, deel. Het kraanwerk werd verricht door Grondwerken Vandenbroucke bvba. Danny Vanseveren doorzocht de sporen en aardhopen op objecten in metaal. De randen van de proefsleuven en de erin aanwezige sporen werden opgemeten door Nico Decoster, beëdigd landmeter-expert. De verwerking van de sporen en vondsten en de rapportage werd uitgevoerd door Wouter Dhaeze.

Behalve de direct betrokkenen tot dit onderzoek, wensen we, ter besluit van deze inleiding, ook dhr. Yann Hollevoet en mevr. Suzy De Cock te bedanken voor archeologische informatie betreffende de directe omgeving van het projectgebied.

2. Beschrijving onderzoeksgebied

2.1. Algemeen

Het projectgebied ligt in West-Vlaanderen, in de noordoostelijke hoek van het grondgebied Roksem (deelgemeente van Oudenburg). Het terrein is gelegen op de westelijke hoek van de Nieuwstraat met de Groeningestraat. (fig. 1 en 2) Het terrein heeft een rechthoekige vorm met zijdes van ca. 55 x 35 m (in totaal 1825 m²). De lange zijdes, die parallel liggen aan de Nieuwstraat, zijn ZWW-NOO georiënteerd. De vier hoekpunten van het terrein hebben de volgende Lambert-coördinaten: x: 54763, y: 208608; x: 54772, y: 208576; x: 54815, y: 208621 en x: 54824, y: 208591. Het projectgebied heeft als kadastrale omschrijving Oudenburg, 3de afdeling, sectie A, perceelsnummer 247S2 (fig. 4).

Bij aanvang van het onderzoek was het terrein volledig vrij van bebouwing. Dit gebied is nooit bebouwd geweest en werd tot voor kort voornamelijk als weiland gebruikt. Vroeger werd de zone ter hoogte van het projectgebied en onmiddellijk ten zuiden ervan als akkerland gebruikt. Twee bronnen wijzen op een gebruik als akkerland tijdens de post-Middeleeuwen. Dit blijkt vooreerst uit de kaart van Ferraris waar dit gebied als open akkerland is afgebeeld¹. Op de kadastrale kaart van Oudenburg van 1473-1478 wordt het perceel aan de overzijde van de Nieuwstraat aangeduid met het toponiem 'Hoge Akker'. Dit toponiem komt voor in bronnen van de 16de tot en met de 18de eeuw (Gysseling 1950, 141 en Kaart V, Vak M, 9).

Fig. 1. Situering van het projectgebied op de topografische kaart. Op deze kaart zijn de Groeningestraat en Hovenierstraat nog niet aangeduid.

¹ Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden 1770-1777, Kaartblad 'Ostende' (S³) (4).

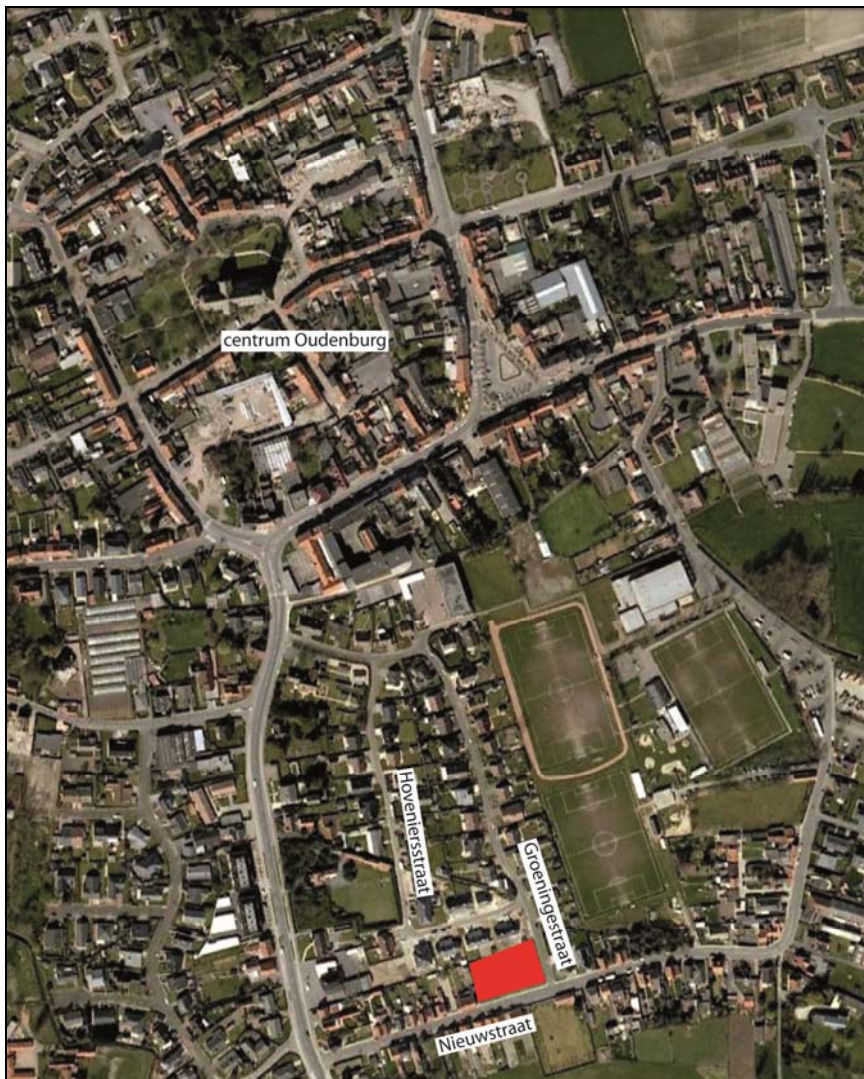

Fig. 2. Situering van het projectgebied op satellietfoto.

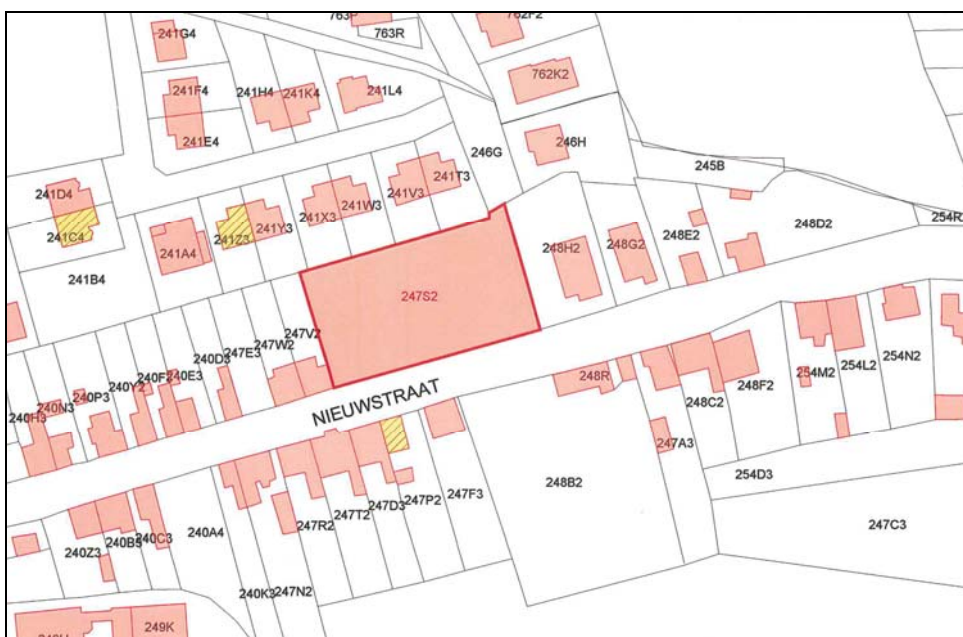

Fig. 3. Situering van het projectgebied op de kadastrakaart.

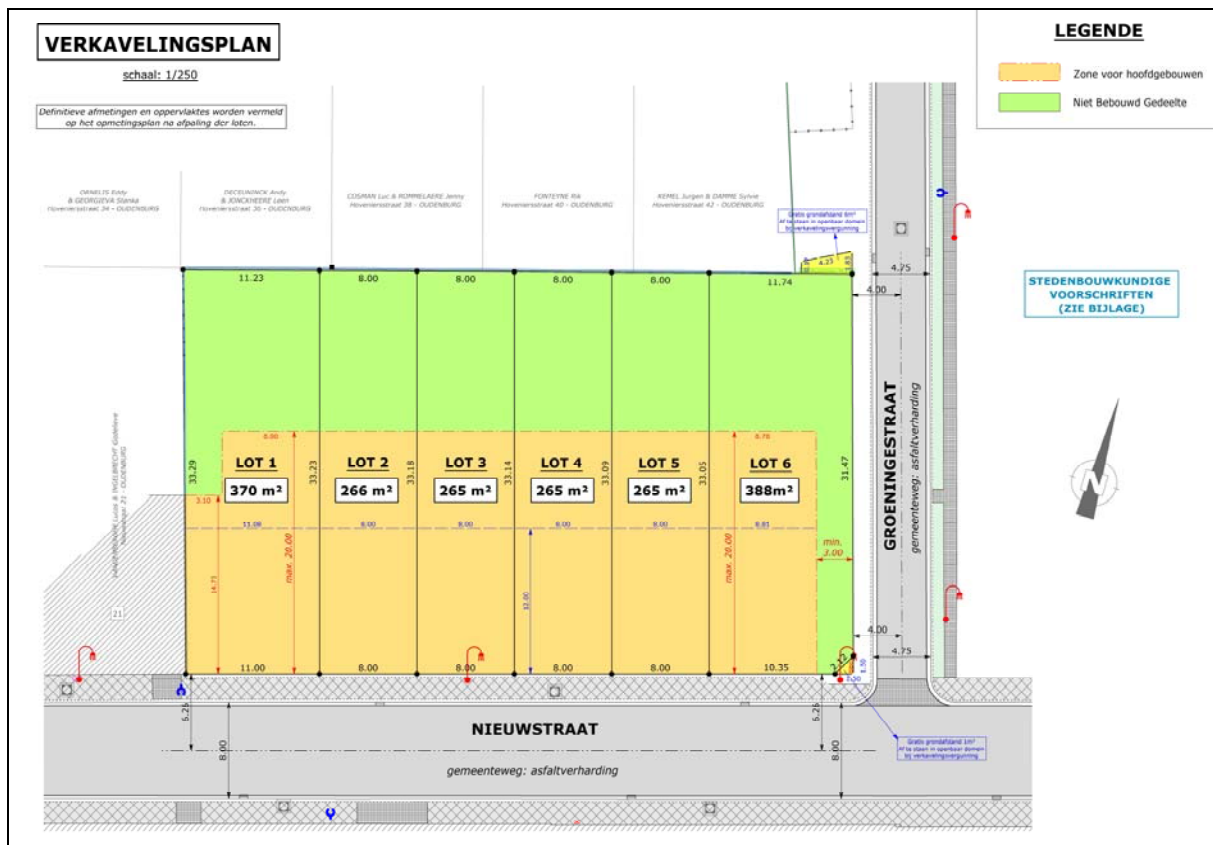

Fig. 4. Verkavelingsplan.

2.2. Geomorfologie en bodemgesteldheid

Het projectgebied ligt niet ver van de zuidrand van de Laat- Pleistocene dekzandrug Ettelgem-Oudenburg die op zijn beurt een afsplitsing is van de dekzandrug Stekene-Gistel.

Op de vereenvoudigde bodemkaart is duidelijk te zien dat het projectgebied zich voor een belangrijk deel op een kleine opduikende zone van droog zand situeert (fig. 5). Dit verklaart het toponiem 'Hoge Akker' aan de overzijde van de Nieuwstraat (*supra*). In tegenstelling tot de omliggende zone (overdekt Pleistoceen) raakte deze zone nooit overspoeld door holocene mariene sedimenten. In het projectgebied werden namelijk nergens kleiige sedimenten vastgesteld. Ze werden daarentegen wel opgemerkt tijdens het onderzoek van Y. Hollevoet in het grafveld (Hollevoet 1994, 212) en in het preventief archeologisch onderzoek in 2004 onmiddellijk ten noorden van het projectgebied (De Vos 2004).

Deze plaatselijke opduiking laat zich niet meer aflezen in het huidige maaiveld², maar wel in de opbouw van de bodem. De teellaag is gemiddeld 50 cm dik; in de twee zuidelijke proefsleuven – dit komt overeen met de zone die op de bodemkaart als droog zand is aangegeven – is de teellaag soms maar ca. 30 cm dik. Onmiddellijk onder de teellaag bevindt zich de C-horizon. Nergens werd nog de E en/of B horizon van de podzol aangetroffen. De C-horizon is zeer droog van karakter (afwezigheid van gleyverschijnselen) en wordt

² De hoogte van het maaiveld variëren in het projectgebied van 4,37 tot 4,85 m TAW.

gekenmerkt door hoge concentraties van ijzeroer. Bioturbatie zorgde wel voor een gedeeltelijke verbrokkeling van de C-horizon.(fig. 6)

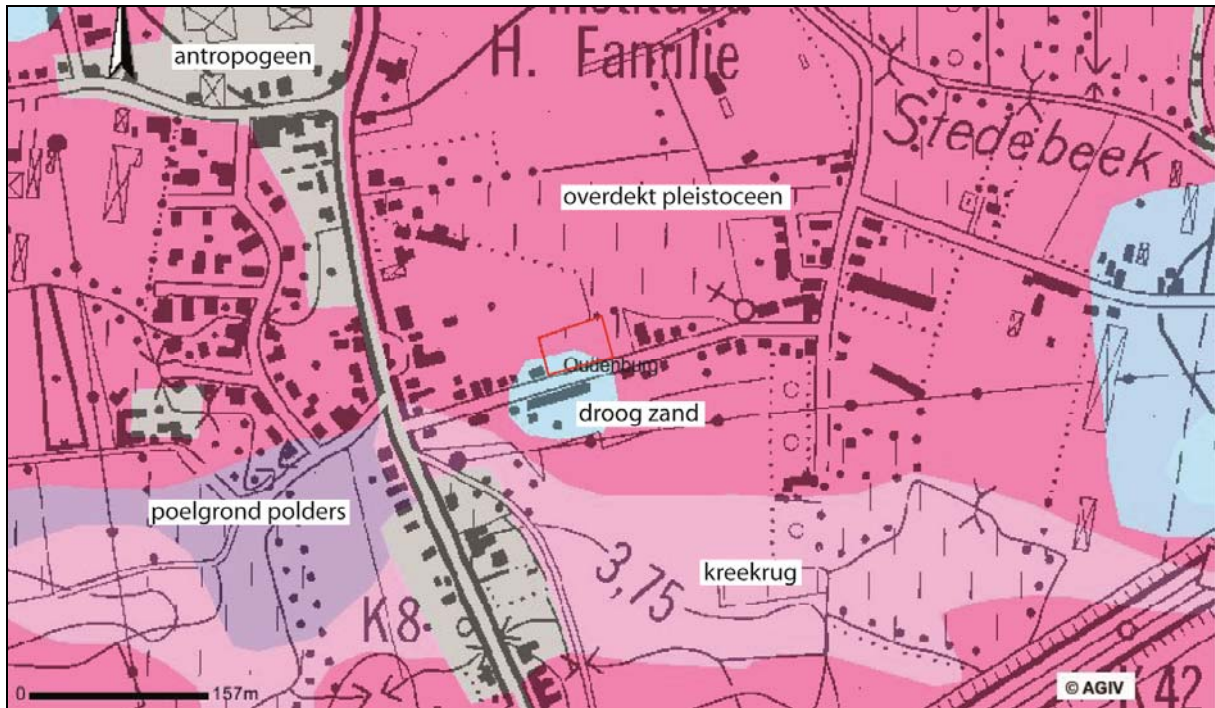

Fig. 5. Situering van het projectgebied op de vereenvoudigde bodemkaart.

Fig. 6. C-horizon in oostelijke helft van proefsleuf 2 met talrijke ijzerconcentraties (oer) en vergravingen, waaronder bioturbatie (grijze vlekken).

3. Archeologische voorkennis

Het terrein ligt niet ver van de zuidwestrand van het Romeinse civiele grafveld van Oudenburg (fig. 7: 5). Tijdens de archeologische begeleiding van een nieuwe verkaveling (Groeningestraat en Hovenierstraat) aan de zuidrand van de Romeinse nederzetting werd in 1993 een deel van een groot grafveld uit de Hoge Keizertijd aangesneden. Er werden ongeveer 400 graven opgegraven. Het betroffen in hoofdzaak crematiegraven met daarnaast een tiental inhumaties. Slechts 1/5 van het totale bedreigde oppervlak heeft men aan een onderzoek kunnen onderwerpen. (Hollevoet 1994) Tijdens het onderzoek is duidelijk geworden dat vooral de noordelijke helft van het te verkavelen areaal rijk was aan Romeinse graven, het zuidelijke deel wat minder. De noordoostelijke hoek van dit grafveld was reeds eerder (in 1990) aangesneden tijdens onderzoek in het aanpalende sportterrein en daar heeft men 85 graven kunnen documenteren (Hollevoet 1993).

Fig. 7. Satellietfoto centrum van Oudenburg (© VIOE met aanvullingen Wouter Dhaeze).

In 2004 werd onmiddellijk ten noorden van het projectgebied proefsleuven getrokken en drie vlakken opgelegegd (fig. 7: 2). Daar werden in hoofdzaak laat- en postmiddeleeuwse grachten aangesneden. Deze maakten deel uit van een landorganisatie met indeling in percelen. Romeinse sporen werden er niet aangetroffen. Dit liet toe de zuidwestelijke limiet van het Romeinse grafveld te bepalen.(De Vos 2004)

In de jaren 1992-95 werden op de andere hoek van de Nieuwstraat met de Groeningestraat een 5-tal brandrestengraven aangesneden (fig. 7: 3) (mondelijke mededeling Y. Hollevoet). In de jaren 50 van de vorige eeuw werd aan de overzijde van de Nieuwstraat tijdens het aanleggen van de fundering van het huis met nummer 26 een drietal volledige potten³ - vermoedelijk uit de nis van een graf - gerecupereerd (fig. 7: 4) (mondelijke mededeling S. De Cock).

4. Methode van onderzoek en opgravingsstrategie

Er werden m.b.v. van een rupskraan met een graafbak met een breedte van 2 m drie proefsleuven getrokken. Deze werden parallel met de lange zijdes van het terrein aangelegd. Gemeten van as tot as bedroeg de tussenafstand tussen de proefsleuven 11 m. We kozen omwille van twee redenen voor deze manier van werken. Enerzijds omwille van praktische overwegingen. Anderzijds om het vervolg van de uit het preventief onderzoek van 2004 aangesneden NNW-ZZO georiënteerde laat-/postmiddeleeuwse grachten in de proefsleuven te kunnen aantreffen. De eerste proefsleuf mat 46 op 2 m, de tweede proefsleuf 47 op 2 m en de derde proefsleuf 46,5 op 2 m. In totaal werd 279 m² gesondeerd. Dit betekent dat met een oppervlakte van 1825 m² voor het projectgebied 15,2% van het terrein werd gesondeerd. Dit is 2,7 % boven de in de minimumnormen opgelegde minimumgrens van 12,5 %.

De grond werd afgegraven tot op het archeologisch leesbare niveau. *In concreto* werd de grond tot net onder de teellaag afgegraven. Daarna werden de sporen op 1/100 op polyesterpapier geschetst en beschreven. Tezeldertijd werden een aantal wandprofielen bestudeerd en twee coupes gemaakt en getekend. De relevante archeologische sporen, coupes, profielen en bodemkundige fenomenen werden gefotografeerd. Alle vondsten werden ingezameld. De hoogtes, randen van de proefsleuven en de sporen in de proefsleuven werden opgemeten door de landmeter.

³ Het betreffen een kruikamfoor, een deukbeker in gevernist aardewerk en een beker in terra sigillata.

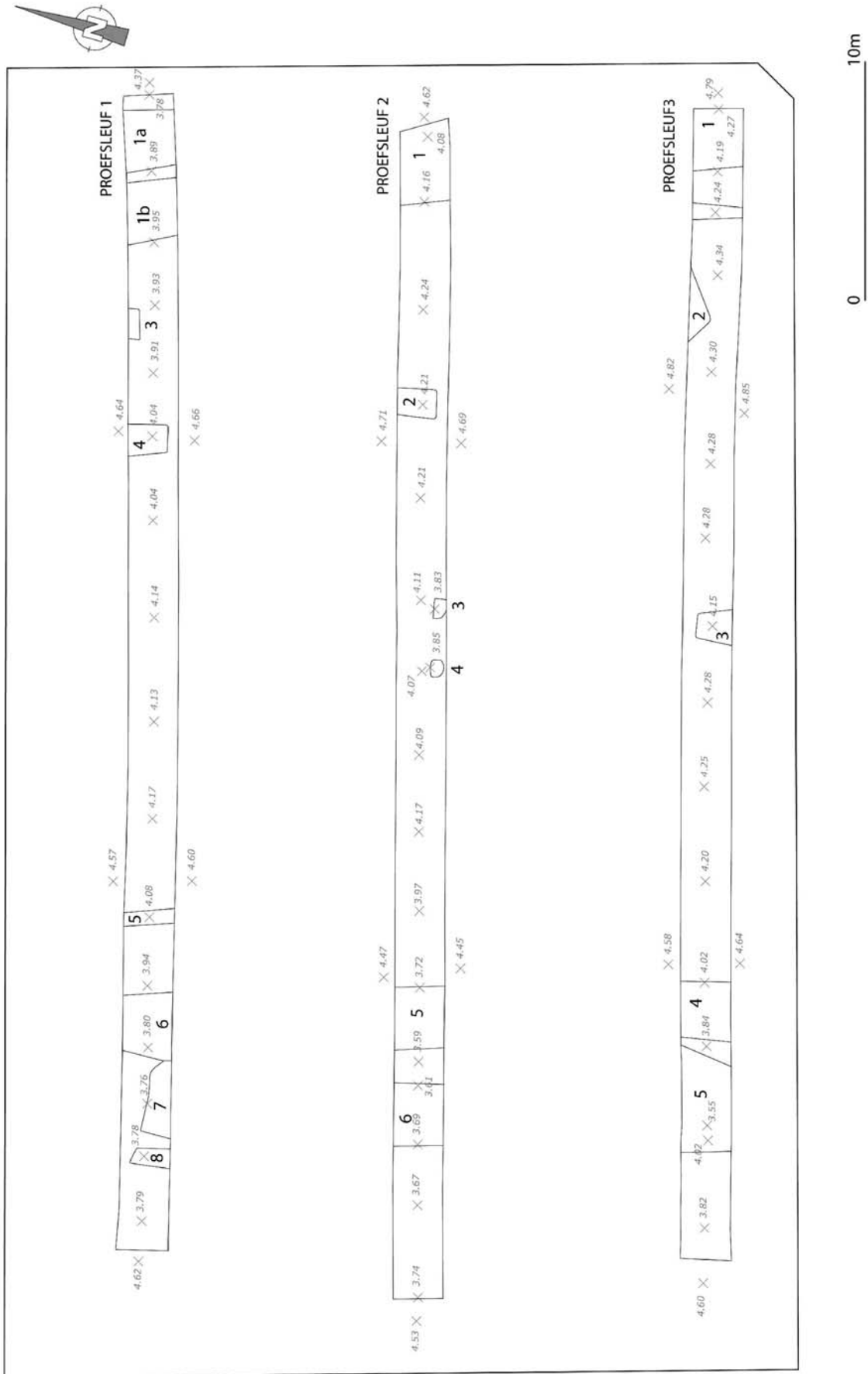

Fig. 8. Proefsleuvenkaart.

5. Beschrijving van de archeologische sporen (fig. 8)

Een eerste belangrijke vaststelling is de totale afwezigheid van Romeinse sporen en vondsten. Er werden noch bewoningssporen noch graven aangesneden.

De meerderheid van de sporen dagtekenen uit de laatmiddeleeuwse/postmiddeleeuwse periode⁴. Het gaat in hoofdzaak om grachten. Deze bevinden zich aan de beide uiteindes van de proefsleuven. Ze zijn NNW-ZZO georiënteerd. De afstand tussen deze grachten bedraagt 32,50 m. Kenmerkend hierbij is dat het tweeledige of dubbele grachten betreffen:

-tweeledige proefsleuf aan het oostelijke uiteinde: proefsleuf 1: sporen 1a en 1b; proefsleuf 2: spoor 1; proefsleuf 3: spoor 1

-tweeledige proefsleuf in de westelijke uiteinde: proefsleuf 1: sporen 6 en 7(?), proefsleuf 2: sporen 5 en 6, proefsleuf 3: sporen 4 en 5.

Deze grachten werden tezelfdertijd aangelegd. Het gaat niet om een herprofilering van een oudere gracht. Er werden immers nergens oversnijdingen vastgesteld. De breedte van de grachten, op het niveau van het opravingsvlak, schommelt rond 2,50 m. Doordat er geen coupes werden gemaakt op deze grachten, is de diepte niet gekend. De vulling is zandig van karakter en is grijze tot bruingrijs. Op sommige plaatsen is de vulling humeuzer en dus ook donkerder. In de oostelijke tweeledige gracht werden geen vondsten aangetroffen. Voor de westelijke afwateringsgrachten wijzen de ingezamelde vondsten op een opvulling tijdens de post-Middeleeuwen (16de - 18de eeuw)(bijlage 2). Het ging daarbij om een zeer geleidelijke, natuurlijke opvulling.

Deze grachten sluiten aan bij het grachtenstelsel dat tijdens het onderzoek van 2004 aan het licht kwam (De Vos 2004). De grachten aangetroffen in het projectgebied komen zowel in oriëntatie, karakter (tweeledigheid), breedte en opvulling overeen met deze aangetroffen in 2004. Deze grachten maakten deel uit van een landorganisatie met indeling in percelen en draineringsgrachten. Volgens S. De Vos werden de grachten uit het onderzoek van 2004 aangelegd tijdens de Late Middeleeuwen. Voor ons projectgebied is het niet op te maken of ze nog tijdens de laatmiddeleeuwse periode werden aangelegd of pas tijdens de post-Middeleeuwen. Aangezien ze aansluiten op die van het onderzoek in 2004 kan ook hier een aanlegdatum tijdens de Late Middeleeuwen worden vooropgesteld. Tweeledige afwaterings-/perceleringsgrachten uit de Late en post-Middeleeuwen zijn in de literatuur slecht gekend. Dit heeft wellicht eerder te maken met de stand van het onderzoek dan met de zeldzaamheid van deze tweeledige structuren. Tweeledige grachten uit deze periode werden ook aangetroffen op de site Riethove in Oudenburg (Dhaeze & Vanhoutte 2009) en op archeologische sites in Aalter en Merendree (De Vos 2004).

De mogelijk twee oudste sporen in het projectgebied zijn de twee paalkuilen die in het centrale deel van proefsleuf 2 aan het licht kwamen (sporen 3 en 4) (fig. 9 en 10). Beide paalkuilen hebben eenzelfde grootte en morfologie. In grondplan meet spoor 3 64 op 45 cm, spoor 4 56 op 46 cm. Spoor 3 heeft een vlakke bodem en rechte wanden. De bodem lag op een diepte van 28 cm onder het opgravingsvlak. Spoor 4 heeft een meer gebogen bodem en

⁴ Late Middeleeuwen: periode van de 13de t.e.m. de 15de eeuw; post-Middeleeuwen: periode van de 16de t.e.m. de 18de eeuw.

wanden die minder steil zijn. De bodem lag op een diepte van 18 cm onder het opgravingsvlak. Beide paalkuilen hebben een bleekgrijze opvulling doorspekt met brokjes Bir en Bh. In beide vullingen is ook bioturbatie merkbaar. In de opvulling laat zich geen paalgat aflezen. Van kern tot kern gemeten liggen deze paalkuilen ca. 2,50 m van elkaar verwijderd. Deze sporen maakten vermoedelijk deel uit van een spieker, dit is een klein schuurtje op palen dat diende voor de opslag van graan. Wellicht hebben we te maken met een vierpostenspieker. De aanwezigheid van een volmiddeleeuwse scherf in de opvulling van spoor 4 plaats de bouw ervan ten vroegste tijdens die periode.

Fig. 9. Proefsleuf 2: spoor 3. Coupe. Opname vanuit N.

Fig. 10. Proefsleuf 2: spoor 4. Coupe. Opname vanuit N.

Tenslotte werden verspreid over de drie proefsleuven nog een aantal (delen van) kuilen en greppeltjes uit de postmiddeleeuwe of subrecente periode aangetroffen⁵. Aan de postmiddeleeuwe of subrecente periode kunnen sporen 3 en 4 in proefsleuf 1 en spoor 2 in proefsleuf 3 worden gerekend. Tot de subrecente periode kunnen een kuil met een scherfje industrieel wit aardewerk (proefsleuf 2: spoor 2), een subrecente afvalkuil met brokken baksteen en glas (proefsleuf 3: spoor 3) en een subrecent draineringsgrachtje (proefsleuf 3: spoor onmiddellijk ten W van spoor 1) worden toegeschreven.

6. Synthese

Het onderzoek aan de westelijke hoek van de Nieuwstraat met de Groeningestraat bevestigde het beeld verkregen tijdens het onderzoek van 2004 (De Vos 2004). Zoals toen werden er geen crematiegraven uit de Romeinse periode aangetroffen. Wanneer we alle gegevens samenleggen betreffende de verspreiding van de Romeinse crematiegraven dan blijkt dat de kern van het grafveld zich uitstrekte in de zone ter hoogte van de noordelijke helft van de Groeningestraat en Hovenierstraat (fig. 7). Ten zuiden van deze kern kromp het grafveld geleidelijk aan in breedte om ten slotte te stoppen nabij het huidige kruispunt van de Nieuwstraat met de Groeningestraat. Een mogelijke verklaring voor de uitwaaiing van het grafveld tot een lint is dat er doorheen het grafveld een Romeinse weg in zuidelijke richting

⁵ Subrecente periode: 19de en 20ste eeuw.

liep. Deze zou zich dan grosso modo ter hoogte van de Groeningestraat hebben bevonden. Deze hypothese valt evenwel niet meer te verifiëren. Wel is het zo dat Y. Hollevoet tijdens zijn onderzoek laat-Romeinse karrensporen aantroef die hun verklaring vinden in het feit dat toen het gebied als 'doorgangsroute' naar het zuiden fungeerde (Hollevoet 1994, 211-212).

De aangetroffen sporen in de drie proefsleuven getrokken in het projectgebied zijn allen van latere datum. Het merendeel zijn delen van tweeledige grachten van een laatmiddeleeuwse landindeling. De grachten hadden niet enkel als doel het gebied in percelen op te delen maar ook het overtollige water af te voeren. Twee paalkuilen zijn mogelijkwijze toe te schrijven aan een vierpostenspieker en zouden aldus een getuigenis zijn voor akkerbouw. Akkerbouw ter plaatse blijkt uit de cartografische bronnen (*supra*).

7. Aanbevelingen

Op basis van de resultaten van het onderzoek kan worden besloten dat er geen archeologisch vervolgonderzoek nodig is. Er is wel waakzaamheid geboden tijdens het graven van de funderingen van de woonhuizen. Er moet zeker gelet worden op concentraties van houtskool vermengd met fijn wit gecalcineerd bot, al dan niet in combinatie met enkele volledige potten. Dit zijn de archeologische getuigenissen van Romeinse crematiegraven. De aanwezigheid van geïsoleerde Romeinse crematiegraven is niet uit te sluiten, maar de kans is gezien de resultaten van 2004 en het huidige onderzoek bijzonder klein.

8. Literatuur

DE VOS S. 2004: *De Romeinen voorbij: middeleeuwse off-site sporen aan de Hovenier- en Groeningestraat te Oudenburg (prov. West-Vlaanderen), s.l.*

DHAEZE W. & VANHOUTTE S. 2009: Bewoningssporen uit de volle en post-Middeleeuwen op de site Oudenburg-Riethove (W-Vl.) – voorlopige resultaten, *Kroniek Archaeologia Mediaevalis 2009*, 126-127.

GYSELING M. 1950: *Toponymie van Oudenburg, Nomina Geographica Flandrica IV*, Brussel.

HOLLEVOET Y. 1993: Speuren onder het sportveld. Romeinse en middeleeuwse sporen ten zuiden van de Stedebeek te Oudenburg (prov. West-Vlaanderen). Interimverslag 1990-1992, *Archeologie in Vlaanderen II*, 195-207.

HOLLEVOET Y. 1994: Ver(r)assingen in een verkaveling. Romeins grafveld te Oudenburg (prov. West-Vlaanderen). Interimverslag, *Archeologie in Vlaanderen III*, 207-216.

Bijlagen

Bijlage 1: sporenlijst

nummer proefsleuf	spoor-nummer	beschrijving	interpretatie	datering structuur
1	1a	homogeen bruingrijs gevlekt zand; de oostelijke rand bestaat uit grijs zand	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
1	1b	homogeen bruingrijs gevlekt zand; de westelijke rand bestaat uit wit zand	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
1	3	homogeen bruingrijs zand	kuil	post-Middeleeuwen/subrecent
1	4	homogeen donker bruingrijs zand	kuil	post-Middeleeuwen/subrecent
1	5	homogeen bruingrijs zand vermengd met enkel brokjes oer	greppel/gracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
1	6	homogeen grijs zand	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
1	7	homogeen grijs zand	?	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
1	8	homogeen grijs zand	uiteinde gracht?	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
2	1	homogeen bleek grijs zand, donkerder naar de buitenranden toe	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
2	2	homogeen grijs zand	kuil	post-Middeleeuwen
2	3	homogeen bleek grijs tot grijs zand	paalkuil	Middeleeuwen of recenter
2	4	homogeen bleek grijs tot grijs zand	paalkuil	Middeleeuwen of recenter
2	5	homogeen donker grijs, licht kleig zand	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
2	6	homogeen donker grijs, licht kleig zand	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
3	1	homogeen bleek grijs zand	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
3	2	homogeen grijs zand	kuil?	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
3	3	donker bruingrijs zand vermengd met brokken baksteen (verschillende formaten) en mond/hals van een flas	afvalkuil	post-Middeleeuwen/subrecent
3	4	homogeen grijs zand met wat brokken oer	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen
3	5	homogeen grijs zand met wat brokken oer	afwateringsgracht	late Middeleeuwen/post-Middeleeuwen

Bijlage 2: vondstenlijst

nummer proefsleuf	nummer spoor	periode	vondstcategorie	categorie	beschrijving	aantal fragmenten	R	W	B	V	opmerkingen
1	4	volle/late Middeleeuwen	aardewerk	grijs	pot	1			1		
1	7	post-Middeleeuwen	aardewerk	rood met bruingroene, matte glazuur		1		1			
2	2	subrecent	aardewerk	industrieel wit	kop	1	1				
2	4	volle middeleeuwen	aardewerk	grijs		1		1			
2	6	volle middeleeuwen	aardewerk	vroeg rood		1		1			
3	4	post-Middeleeuwen	aardewerk	wit aardewerk met groene glazuur	kom	1	1				
3	4	volle/late Middeleeuwen	aardewerk	grijs		2		2			
3	4	post-Middeleeuwen	aardewerk	rood met doffe bruinrode glazuur		1		1			
3	4	late/post-Middeleeuwen	keramisch bouw materiaal	dakpan		1					